

[Ings Fischer Møller.]

at sundhedsstyrelsen fører en restriktiv kurs med hensyn til optagelsen af analoge eller tilnærmelsesvis analoge præparater på listen over tilskudsberettiget medicin, ligesom det må påses, at de enkelte præparater absolut er placeret i den rigtige gruppe. Den sidste forudsætning må efter min mening være den, at der bliver taget de fornødne initiativer, eventuelt gennem en ny lovgivning, hvis én eller flere af de første tre forudsætninger mod forventning skulle vise sig ikke at holde stik.

Som nævnt sigter lovforslaget også mod en begrænsning af overforbruget af medicin, og i denne forbindelse skal det understreges, at der sikkert er andre måder at styre forbruget på, hvilket vi må se nærmere på i udvalget. Som en følge heraf vil det altså kunne få en ganske vist relativt beskedne indflydelse på et andet meget vigtigt samfundsproblem, nemlig størrelsen af den profit, som medicinalindustrien henter hjem år efter år. Jeg skal ikke lægge skjul på, at min sympati for profit i form af arbejdsfrie indtægter kan være på et meget lille sted, og jeg finder det helt uacceptabelt, at samfundet affinder sig med, at profit i denne forstand kan skabes på sygdom. Jeg håber selvfølgelig, at der hen ad vejen bliver lejlighed til at tage mere radikale midler i anvendelse over for dette problem, end socialministerens lovforslag lægger op til, men jeg hilser med glæde også de udsigter til meget beskedne resultater, vi nu kan øjne, og håber, at der måske under udvalgsarbejdet kan vise sig yderligere muligheder.

I samme forbindelse har jeg hæftet mig ved, at Apotekerforeningens repræsentant i udvalget har beklaget sig over udsigten til negative virkninger af loven for apotekernes omsætning. Så vidt jeg kan se, må udtalelsen nærmest fortolkes derhen, at apotekerne ønsker kompensation under en eller anden form. Jeg håber, at man bemærker sig disse udtalelser i den ekspertgruppe, der er nedsat med henblik på udarbejdelse af en redegørelse for, hvorledes og på hvilke vilkår statslig overtagelse af bl. a. apotekerne vil kunne ske. For mig at se vil den rigtige kompensation være, at staten overtager apotekerne, ligesom man har det i Sverige. Jeg vil gerne slutte med at fremhæve, at de fleste formentlig vil være

enige i, at medicinområdet under alle omstændigheder trænger til nærmere undersøgelse. Socialministeren fortjener derfor påskønnelse for sit initiativ. Hun fortjener også et positivt arbejde i udvalget, og det vil jeg gerne her give tilsagn om og samtidig røbe, at jeg har to spørgsmål: for det første mener jeg, at vi i udvalget må have en uddybning af embedsmandsudvalgets oplysninger om den foreslåede ordningskonsekvenser i EF-samarbejdet, for det andet ville det også nok være af interesse med en orientering om det udvalg, sundhedsstyrelsen efter oplysninger i dagpressen for nylig har nedsat til overvejelse af forholdsregler over for aggressiv reklame fra medicinindustrien.

Lis Møller: På min gruppes vegne kan jeg anbefale dette lovforslag, og jeg kan gøre det af flere grunde.

Det var som nævnt i bemærkningerne den forrige regering, der rejste spørgsmålet om ændrede regler for betaling af medicin efter tilskyndelse fra den såkaldte støvsugerbande. Der blev nedsat et udvalg, som skulle se på en omlægning af medicintilskudsordningen; udvalgets flertal har foreslået en opdeling af de receptordinerede lægemidler i 3 grupper, og regeringen har tilsluttet sig forslaget, hvilket den konservative folketingsgruppe også kan.

Jeg går ud fra, at selv om der nu udarbejdes en fortegnelse i sundhedsstyrelsen over lægemidlernes placering inden for grupperne, er det en helt naturlig ting, at nye lægemidler vil kunne optages, efterhånden som de fremkommer og har bestået deres prøve.

Jeg er enig med ministeren i, at det fortsat vil være nødvendigt at hjælpe de økonomisk dårligt stillede patienter med tilskud efter andre sociale love til betaling af deres egen andel af medicinudgifterne. Men jeg er tilfreds med, at ministeren i fremsættelsestalen understreger, at den supplerende medicinhjælp ikke må bevirke en udligning af forskellen mellem tilskudsgrupperne, og at ministeren vil tage kommunernes udstedelse af medicinkort op til revision.

Ministeren siger endvidere i sin fremsættelsestale, at der i forslaget indgår en forenkling af betalingsmellemværendet mellem statskassen og amtskommunerne, idet statsrefusionen fastsættes til 35 pct. imod hidtil